

חוזה "היתר עיסקא"

בהתאם לתקנת רשותנו ז"ל עבר גמ"ח יד שמישון

1. על פי החלטת הנהלת הגמ"ח יד שמישון [להלן "הגמ"ח"] אנו החתום מטה מודיעים ומתחייבים זהה בשם הגמ"ח, כי כל ענייני הכספי והעסקים שיש בהם חשש אסור ריבית אשר יעסוק בהם הגמ"ח, בין מה שיתן לאחרים או יתחיבו הם לו, ובין מה שיקבל מאחרים או יתחיב להם, בין מצד ובין בעיסקי תוקף, אף שמצווך בהם לשון הלואה, יהיו ביד המקבל או התחיב[להלן "צד ב"] בתורת עסקאות תיקון חז"ל כדלהלו, כדי להתעסק בהם בעסק טוב המותר ע"פ דין תורה.

2. אם אין בדעתו של צד ב' לנקוט עסקא חדשה בעמות הלו, אז הוא מקנה לנוטן הכספי או זה שחייבים לו [להלן "צד א"] תמורה המועות הנ"ל חלק בעסקיו המותרים ע"פ דין תורה הקיימים כבר, באופן שייהיה בתורת עסקאות שהוא פולגא מלוה ופלגא פקדון. ואם אין לו עכשו עסקא, או שבדעתו לנקוט עסקא בעמות הלו, הרי הצד ב' מתחייב שכשר יקנה עסקא, יקנה לצד א' חלק באזאת עסקא, שייהיה בתורת עסקאות שהוא פולגא מלוה ופלגא פקדון.

3. כל הרוח שיזמין ה' לידי הצד ב' מאותו עסוק יהיה מחצית הרוח לצד א' ומהחצי לצד ב' מלבד שכר עמלו בסך 10 ש"נ (עשר שקלים חדש) הצד ב' קיבל בנוסף לרוחות הנ"ל.

4. וכן ח"ו להפסד הוא חלק כחלק. גם אם יהיה הפסדים יקבל הצד ב' שכר עמלו בסך 10 ש"נ (עשר שקלים חדש).

5. הצד ב' לא יהיה נאמן על ההפסד אלא בשבועה.

6. כמו כן לא יהיה הצד ב' נאמן לומר כמה הרוחה, אלא בשבועה.

7. ובפירוש הותנה שכשר יחזיר הצד ב' לצד א' את מחצית העסקאות, דהיינו חלק הפקדון (מלבד חלק המלוה), וגם את התוספת שמעבר לקרן שוכם עלייה בין הצדדים, לחודש לפי המשוער ברוחות, לאחר ניכוי שכר עמלו, אז אף הצד ב' ירוויח הרבה, אין לצד א' עליו שום שבועה וכל המותר שייך לצד ב'.

כך הותנה שכל תשלום או הטבה אשר ניתן לפני התעסקות, בהקשר להתעסקות, יהיה נחשב כתשלום על החשבון, ואם יתרבר שעיל פי התנאי העיסקה לא יתחייב המקבל בתשלום זה או בהטבה זו, ינוכה סכום זה מהקרן.

8. זמן העסקאות מתריך קבלת הכספי אוחולות ההתחייבות לחודש ימיים, אך כשייה רוחה בתקופה הנ"ל או הצד א' אינו יכול ליקח העסקאות מצד ב' עד כלות חדש נוסף. וצד ב' ימשיך להתעסק אז בתורת עסקאות חדשה ע"פ תנאים הנ"ל, וכן בכל חדש וחודש (דהיינו שככל חדש תהיה עסקאות חדשה ע"פ התנאים הנ"ל), עד כלות הזמן שהוסכם עליו, רק שמהוויב הצד ב' להודיע לצד א' לאחר כל חדש אם לא יהיה רוחה וכ"ש הפסד ח"ו, וכשצד ב' לא יודיע לצד א' או שתיקה כהודה שהיא רוחה הנ"ל.

9. כל זמן שלא מוחזר הצד ב' את המועות הנ"ל, הם בידיו בעיסקה בתנאים הנ"ל.

10. הצד ב' יהיה זכאי להחזיר את כל הקרן או חלק ממנו קודם זמנו, במועדים שיטוכם בכתב בין הצדדים, בנוסף למחצית הרוחות או דמי ההזדמנויות שקבעו כפי שהותנה בסעיף 7 עבור כל חדש, עד מועד החזרת הסכום.

11. אם ח"ו אחד הסעיפים דלעיל מנוסח שלא על פי דין, אנו מתנים את כל הנ"ל בקצרה: שהעיסקה תהיה כפי הנוסח בספר "חכמת אדם", מלבד סעיף 2 שהוא מיסוד על פי המהרש"ם ז"ל, ומלא סעיף 5 שהוא על פי נוסח השל"ה, סעיפים אלו הם חלק מהזהה הזה בכל אופן.

12. ואם אין די בancock זה לבטל חשש ריבית, הרי העיסקה יכולה בתורת פיקדון בידי הצד ב' וכייה עליו ורק כשר שכר, הצד א' מקבל שמותנים אחוזו מהרווחים הצד ב' יקבל עשרים אחוז מהרווחים בתורת שכר טירחא. הנאמנות של הצד ב' על הפסדים או גובה הרוחה הם רק בשבעה דלעיל סעיפים 5,6, ורשות הצד ב' לחת לצד א' דמי ההזדמנויות כפי שהוסכם לעיל סעיף 7 ומותר הרוחות של הצד ב'.

13. הסכם זה מחייב בכל דין משפטים ומוסכם זהה משני הצדדים ששם טענה לא תוכל לבטל הסכם זה לא בגין של תורה, ולא בערכאות.

14. כל זה נעשה ונגמר על דעת שני הצדדים בנסיבות אגב סודר כדין תורה וכתיקון חז"ל שלא כasmachta ולא כתופשי דעתרי בביטול מודעות וכו' וזה כל ש ר' ר' ו' מקי'ם. באננו על החתום, היום ז' ט' ט' ט' ט'

מורשי החתימה מטעם גמ"ח יד שמישון" בשם הגמ"ח

